

Nooit leefde de mens in een klimaat dat zo verstoord is, en vanaf nu begeven we ons op onbekend terrein

www.demorgen.be

augustus 4de, 2016

Klimaatwetenschappers: lang zijn ze door sommigen verguisd als praatjesverkopers. Vandaag blijkt dat ze het in één opzicht wel degelijk mis hadden. Ze voorspelden een klimaatdisruptie pas tegen de tweede helft van deze eeuw. Maar die is er nu al. Dat toont de belangrijkste medische check-up van deze planeet.



Barbara Debusschere. ©Tim Dirven

Foto door: ©Tim Dirven

Nooit leefde de mens in een klimaat dat zo verstoord is, en vanaf nu begeven we ons op onbekend terrein. De temperatuur, de stijging van de zeespiegel, het smeltende ijs, de extreme droogte, regenval en stormen breken voortdurend records. Hittedoden, kapotte visserij-industrie en weggespoelde huizen en levens zijn maar enkele gevolgen.

"Het moment om de dokter te bellen was jaren geleden. Vandaag manifesteren talloze symptomen van de ziekte zich tegelijkertijd", zo vat een onderzoeker het samen. Dat horen we niet graag, zeker niet in tijden van nijpende crisissen. De mens is nu eenmaal geneigd dreiging op langgerekte schaal, zonder één duidelijke vijand of één afgebakende

oorlogszone, te negeren. Tot ze ons wegblaast.

Nu worden we weggeblazen, zoals onder meer de slachtoffers van de recente overstromingen en slagregens kunnen getuigen. Dit zal alleen nog harder gaan, want de oplossing - flink minder broeikasgas uitstoten - maken we niet waar, ook al is die al decennialang bekend. Acht maanden geleden hebben 177 landen wel beloofd om de opwarming onder de kritieke anderhalve graad te houden. De nieuwste diagnose van de planeetkoorts doet echter vermoeden dat we dat mogelijk niet meer halen.

Maar het meest onrustwekkende staat niet in het rapport.

Lees ook:

Nooit eerder was het zo warm, stond de zeespiegel zo hoog en was er zo veel broeikasgas in de atmosfeer: Klimaatcode rood, 30 jaar eerder dan verwacht (+)
Dat is dat de mensen die de macht hebben de zwaarste aanslag ooit op de mensheid op te vangen, door keihard en met de kracht van verandering de CO₂-rem in te drukken, dat nog altijd niet doen. Het is niet onmogelijk en biedt kansen, maar vergt moeilijke beslissingen, langetermijnvisie en globale samenwerking. Dat ligt politiek bepaald lastig.

Te veel leiders komen dan ook met een variant van hoe de meest gevaarlijke Amerikaanse presidentskandidaat in de geschiedenis hiernaar kijkt. Hij ontkent de klimaatverstoring, maar bouwt wel een muur om een van zijn golfterreinen te beschermen "tegen de stijgende zeespiegel door de opwarming van de aarde".

Eigenlijk is iedere variant van de 'kop in het zand'-houding, ook van onze betrokken ministers die nieuwe klimaatdoelen onlangs nog 'zeer' en 'te' ambitieus noemden, ondertussen een vorm van zware nalatigheid. Alsof je al maanden wist waar duizenden Abdeslams zaten, hoe, wanneer en met welke wapens ze zouden toeslaan en zelfs hoe je dat kon voorkomen, maar besloot: 'Jaja, dat zien we dan wel weer.'